

Lausunto
9.2.2024

VN/27452/2020

Konserniohjausosasto / talous- ja hallintoyksikkö

Oikeusministeriö
kirjaamo.om@gov.fi

Oikeusministeriön lausuntopyyntö VN/27452/2020

Liikenne- ja viestintäministeriön lausunto julkisuuslain ajantasaistamista valmistelleen työryhmän mietinnöstä

Oikeusministeriö on pyytänyt liikenne- ja viestintäministeriöltä lausuntoa otsikkoasiassa. Liikenne- ja viestintäministeriö kiittää mahdollisuudesta lausua mahdolliset kantansa.

Liikenne- ja viestintäministeriö lausuu seuraavaa:

Huomionne yleisperusteluista sekä suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys -jaksosta (mietinnön jaksot 2-5 ja 10)?

Ministeriö pitää tärkeänä lähdesuojan huomioimista julkisuuslain ajantasaistamisessa ja hallituksen esityksen valmistelussa. Työryhmän mietinnössä on todettu lähdesuojasta, että ”Julkisuuslain soveltamisalan laajentamiseen liittyen on tunnistettu erityinen tarve varmistaa sananvapauden käyttämisestä joukkoviestinnässä annetun lain (460/2003, jäljempänä sananvapauslaki) 16 §:n mukaisen lähdesuojan turvaaminen. Työryhmän valmistelussa on arvioitu, että sananvapauslain mukaista lähdesuojaa ja anonyymia ilmaisua turvaavat säännökset tulevat erityissäännöksinä ensisijaisesti sovellettavaksi myös silloin, kun Yleisradio soveltaisi julkisuuslakia.” Lisäksi julkisuuslain soveltamisalan laajentamisen taloudellisia vaikutuksia on arvioitu lähinnä tietopyyntöjen lukumäärän kautta, vaikka julkisuuslain soveltamisalan laajentaminen edellyttäneen organisaatioilta myös asiakirjahallinnan muutoksia ja henkilöstön kouluttamista. Tältä osin vaikutusarvioita on tarvetta tarkentaa.

Miten arvioitte vaikutuksia, joita seuraa mietinnössä ehdotetun julkisuuslain soveltamisalan laajentamisesta julkisen hallintotehtävän hoitamiseen kokonaisuudessaan? Onko mietinnössä jäänyt tältä osin tunnistamatta joitakin erityisiä vaikutuksia, jotka liittyvät organisaationne erityispiirteisiin?

Liikenne- ja viestintäministeriö pitää soveltamisalan laajentamista lähtökohtaisesti kannatettavana sen hallinnonalalla, mutta osittain epäselvänä etenkin käytännön soveltamisen näkökulmasta. Soveltamisalan laajentuessa on tärkeätä, että julkisuuslaki on tulkittavissa yksiselitteisesti ja yhteneväisesti julkisen hallintotehtävän hoitamisen yhteydessä. Lisäksi ministeriö katsoo, että soveltamisalan laajentamisen vaikutuksia tulisi arvioida tarkemmin ottaen huomioon laaja joukko erilaisia julkisia hallintotehtäviä ja niitä hoitavia toimijoita.

Miten arvioitte vaikutuksia, joita seuraa mietinnössä ehdotetun julkisuuslain soveltamisalan laajentamisesta julkisyhteisön määräysvallassa oleviin yhteisöihin ja säätiöihin? Onko mietinnössä jäänyt tältä osin tunnistamatta joitakin erityisiä vaikutuksia, jotka liittyvät organisaationne erityispiirteisiin?

Liikenne- ja viestintäministeriö pitää soveltamisalan laajentamista lähtökohtaisesti kannatettavana sen hallinnonalalla, mutta osittain epäselvänä etenkin käytännön soveltamisen näkökulmasta. Soveltamisalan laajentuessa on tärkeätä, että julkisuuslaki on tulkittavissa yksiselitteisesti ja yhteneväisesti julkisyhteisön määräysvallassa olevissa yhteisöissä ja säätiöissä. Liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalalla tällaisia toimijoita ovat mm. Yleisradio Oy ja Posti Group Oyj. Muutoin julkisuuslaki saattaa aiheuttaa tulkintahaasteita ja epäyhtenäisiä tulkintoja esimerkiksi tilanteissa, joissa pohditaan onko kyseessä ”kilpailutilanteessa markkinoilla tapahtuva taloudellinen toiminta”. Tämän seurauksena esimerkiksi tietopyyntöjen käsittelyssä voi aiheutua epäselvyyttä ja siten myös viivettä.

Minkälaisia erilaisia turvallisuuteen liittyviä vaikutuksia arvioitte mietinnössä ehdotetulla julkisuuslain soveltamisalan laajentamisella olevan? Ovatko voimassa olevan julkisuuslain salassapitoperusteet riittävät suojaamaan tietoja, joita on ehdotuksen mukaan soveltamisalan piiriin uutena tai laajemmin tulevien toimijoiden hallussa? Onko organisaatiollanne hallussa tietoja, joiden salassapito olisi välttämätöntä esimerkiksi turvallisuusnäkökohtien vuoksi eikä niiden salassapito ole mahdollista voimassa olevassa laissa tai erityislaeissa säädettyjen salassapitoperusteiden perusteella?

-

Olisiko muilla kuin lain soveltamisalaa laajentavilla ehdotuksilla organisaationne näkökulmasta turvallisuusvaikutuksia ja minkälaisia nämä vaikutukset olisivat?

Tietoturvallisuuden osalta mietintö on melko lyhyt. Mietinnössä todetaan mm. että ”Antamistavassa olisi kuitenkin huomioitava tietoturvallisuus.” (Mietintö, s. 177) Ministeriön mielestä tätä olisi voinut mietinnössä pohtia enemmän.

Mietinnössä on kantavana ajatuksena edellisen hallitusohjelman perusteella tiukentaa viranomaisten velvollisuutta julkisuuslain ja sitä koskevan oikeuskäytännön julkisuusmyönteiseen noudattamiseen. Ajatus perustuu vuonna 2019 tehtyyn selvitykseen. Tällöin turvallisuuspoliittinen tilanne oli merkittävästi erilainen suhteessa nykytilaan. Tästä näkökulmasta katsottuna mietintöön tulisi lisätä riskiarvio julkisuuden lisäämisen näkökulmasta. Esimerkiksi 2 §:n perusteluissa ei ole arvioitu avoimuuden näkökulmaa riskeistä käsin, mikä olisi nykyisessä ja todennäköisesti tulevassa turvallisuustilanteessa suotavaa.

Tämän vastauksen laatimishetkellä on käynnissä myös paikkatietoja koskeva kansallinen riskiarvio (VM111:00/2023), jossa arvioidaan paikkatietojen avoimuuteen liittyviä riskejä. Tavoitteena on laatia kansallinen paikkatietoja koskeva riskiarvio ja toimintamalli, jotta viranomaiset toimisivat yhtenäisesti ja jotta voitaisiin välttää paikkatietoon osin liittyvät ristiriitaiset tavoitteet. Lisäksi tavoitteena on löytää kestävä tasapaino avoimen ja suojattavan paikkatiedon välillä. Vaikka työryhmän työskentely on vielä kesken, olisi tärkeää huomioida työryhmän tekemät arvioinnit ja päätelmät julkisuuslain uudistamisessa.

Pääministeri Orpon hallitusohjelman mukaisesti kriittisen infrastruktuurin tietojen avoin jakaminen arvioidaan uudelleen huomioiden kansallinen turvallisuus. Laajasti tulkittuna kriittisen infrastruktuurin tiedot kattavat fyysisten sijaintien ja ominaisuustietojen lisäksi tietoverkot ja –järjestelmät, palveluntuottajaketjut ja hankinnat silloin, kun kyse on kansallisen turvallisuuden kannalta merkittävästä toiminnosta. Tällaisen riskilähtöisen ajattelumallin voidaan tulkita olevan ristiriidassa mietinnön mukaisen avoimuuden lisäämisen sekä julkisuuslain soveltamisalan laajentamisen kanssa. Hallituksen esityksen perusteluita tulisi tarkentaa huomioiden muuttunut turvallisuustilanne.

Liikenne- ja viestintäministeriö pitää tärkeänä, että mietintöön lisättäisiin näkökulmia väärinkäytösriskeistä, jotka voisivat realisoitua esimerkiksi hybridivaikuttamisen keinona. Tekoälyllä arvioidaan keskipitkällä aikavälillä voitavan kerätä ja analysoida tehokkaasti avoimissa lähteissä olevaa tietoa sekä imitoida ihmistä (Traficomin Kyberturvallisuuskeskuksen julkaisu 30/2022). Koska asiakirjapyyntö esittäjän henkilöllisyyttä ei lähtökohtaisesti ole perustetta varmistaa, on mahdollista luoda luonnolliselta henkilöltä vaikuttava tekoäly tekemään massamuotoisesti asiakirjapyyntöjä eri viranomaisille eri kanavia pitkin.

Tällä tavoin voidaan hidastaa ja vaikeuttaa viranomaistoimintaa. Avoimuuden ja tiedonsaannin lisäämisen rinnalla tulisi mahdollistaa tehokas tapa torjua em. väärinkäytöstapauksia.

Julkisuuslain soveltamisalan laajentuessa on vaarana, että viranomaisen lukuun toimiville tahoille kohdistuu aiempaa enemmän asiakirjapyyntöjä, etenkin koskien salassa pidettäviä asiakirjoja. Asiakirjapyyntöä ei ole lain mukaan kohdistettava asiakirjan laatineeseen viranomaiseen, vaan sen voi kohdistaa mihin tahansa soveltamisalaan kuuluvaan tahoon, jolla asiakirja on hallussa (käsitelyssä). Tämä mahdollistaa salassa pidettävän asiakokonaisuuden rakentamisen pala kerrallaan kohdistamalla erilaisia asiakirjapyyntöjä palveluketjun osasille. Myös hankintaketjut on jatkossa helpompi selvittää, mikä tarkoittaa kyberympäristössä hyökkäyspinta-alan ja -kohteiden helpompaa selvittämistä, mikä ei ole yhteiskuntamme turvallisuuden kannalta hyvä seuraus.

Huomionne luvuittain lakiehdotukseen ja sitä koskeviin säännöskohtaisiin perusteluihin?

1 luku

-

2 luku

-

3 luku

-

4 luku

Liikenne- ja viestintäministeriö pitää lähtökohtaisesti ehdotetun 15 §:n muutoksia nykytilaan verrattuna selkeyttävinä ja kannatettavina. Kuten mietinnössä todetaan, suoramarkkinoinnin toteuttamisesta säädetään muualla lainsäädännössä, erityisesti sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 24 luvussa (SVPL). Liikenne- ja viestintäministeriö kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että mietinnön ehdotus irtaantuisi SVPL:n mukaisesta suoramarkkinoinnista, sillä 15 § koskisi tietojen käsittelyä laajemmin markkinointia varten. Ottaen huomioon muuttuneet markkinointitavat, voidaan muutosta pitää rekisteröidyn oikeuksia parantavana muutoksena. Ministeriö kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että mietinnössä ei käsitellä muutoksen vaikutuksia tietoja markkinointitarkoitukseen pyytäviin yrityksiin.

Ministeriö korostaa jo perustuslakivaliokunnankin painottamaa tasapainon tarvetta asiakirjajulkisuuden ja henkilötietojen suojan välillä (esim. PeVL 14/2018 vp, ja mietinnössä sivulla 53).

Mietinnön mukaan ”Tavanomaisimmin tieto annetaan sähköisesti sähköpostiviestin liitetiedostona.” (s. 177) Tässä voisi miettiä, olisiko tulevaisuudessa (tai jo tällä hetkellä) muukin antotapa mahdollinen (esim. pilvipalvelu tai jokin muu). Muutenkaan mietinnössä ei todeta juuri mitään pilvipalveluista tai datataloudesta taikka datasääntelystä. Pilvipalveluiden osalta olisi voinut pohtia mm. lokitusta. Myös metadatan roolia olisi voinut tuoda esiin. Myös esimerkiksi tunnistetiedon käsitettä olisi voinut avata enemmän.

Liikenne- ja viestintäministeriö pitää digitalisaation, automaation, uusien teknologioiden, tekoälyn ja tiedon hyödynnettävyyden edistämistä erittäin kannatettavana muun muassa palveluiden parantamiseksi erityisesti henkilön omien tietojen hallintaan perustuvien palveluiden kehittämisen edistämiseksi sekä viranomaispalvelujen tuottamiseksi ja yhteiskunnan eri toimijoiden tietotarpeiden täyttämiseksi sekä viranomaisten välisten prosessien sujuvoittamiseksi. Samoin tulisi edelleen edistää tiedon saatavuutta sekä tiedon ja järjestelmien yhteentoimivuutta, jotta tietoa olisi mahdollista jakaa saumattomasti eri toimintojen ja toimijoiden käyttöön.

Ehdotetun 15 §:n perusteluiden mukaan ”viranomaisen asiakirjaan sisältyvien julkisten kotiosoitteita koskevien tietojen voidaan arvioida lähtökohtaisesti olevan tietoja, joiden käsittelyyn ei liity erityisiä riskejä”. Kotiosoitteen luovuttamiseen voidaan kuitenkin arvioida liittyvän erityisiä riskejä ”silloin, jos tietopyynnön yhteydessä on aihetta epäillä, että osoitetta tullaan käyttämään esimerkiksi toimintaan, jossa toimija yleisen tietoverkon avulla pyrkii saamaan aikaan henkilöön tämän työtehtävien tai yhteiskunnallisten tehtävien vuoksi kohdistuvaa tietoverkossa tapahtuvaa järjestelmällistä häirintää, uhkaa tai painostusta tai henkilöön muutoin kohdistuu muita tiedossa olevia uhkia”. Ministeriö katsoo, että kotiosoitteen luovuttamiseen liittyy erityisiä riskejä muuttuneen turvallisuustilanteen takia, koska asiakirjapyynnön esittäjän henkilöllisyyttä ei lähtökohtaisesti ole perustetta varmistaa. Lisäksi on mahdotonta tietää mihin pyydettyjä tietoja käytetään, kun tietoja pyydetään henkilökohtaiseen tarkoitukseen, minkä takia olisi hyvä katsoa kotiosoite henkilötiedoksi, jonka luovuttamiseen liittyy erityisiä riskejä. Tämä olisi suotavaa myös mahdollisten massamuotoisten asiakirjapyyntöjen takia.

5 luku

-

6 luku

On tilanteita, jolloin viranomainen vastaanottaa yritykseltä liikesalaisuudeksi merkityn asiakirjan. Jos kyseessä on esimerkiksi huoltovarmuuskriittinen yritys, voi tulla kyseeseen, että tieto on yhteiskunnan varautumisen kannalta merkittävä ja viranomaisen tuleekin arvioida tarvetta merkitä asiakirja salassa pidettäväksi myös 24.1 § 8 kohdan mukaisesti eikä vain liikesalaisuustiedon perusteella (24.1 § 20 k). Tämä käytäntö tulisi kuvata paremmin hallituksen esitykseen, sillä luokittelukäytäntö vaihtelee viranomaisten välillä. JulKL 24.1 § 2 ja 8 k mukaiset tiedot ovat julkisuusolettaman piirissä eli salassapitoperustetta sovelletaan vain, jos tiedon antaminen aiheuttaa vahinkoa. Jos salassapito tulee kyseeseen tarkoittaa se samalla tiedon turvallisuusluokitusta tiedonhallintalain 18 § 1 mom mukaisesti: "asiakirjaan sisältyvän tiedon oikeudeton paljastuminen tai oikeudeton käyttö voi aiheuttaa vahinkoa maanpuolustukselle, poikkeusoloihin varautumiselle, kansainvälisille suhteille, rikosten torjunnalle, yleiselle turvallisuudelle tai valtion- ja kansantalouden toimivuudelle taikka muulla niihin rinnastettavalla tavalla Suomen turvallisuudelle." Tämän vuoksi JulKL 24.1 § 2 ja 8 kohtien mukaisesti salassa pidettäväksi luokiteltujen tietojen on aina oltava turvallisuusluokiteltuja, jolloin muistiossa esitetyn 31 § 1 momentin mukainen merkitseminen ei tulisi koskaan kyseeseen. Tämä riippuvuussuhde tulisi kuvata hallituksen esityksessä paremmin, koska muut mahdollisesti turvallisuusluokiteltavat asiakirjat voivat olla myös salassa pidettäviä eivätkä aina turvallisuusluokiteltuja.

Liikenne- ja viestintäministeriö katsoo, että hallituksen esityksessä tulisi selvytyden vuoksi käydä paremmin ilmi, etteivät julkisuuslakiin esitetyt muutokset vaikuta EU:n tai Naton turvallisuusluokiteltujen asiakirjojen julkisuuteen. Nämä erityissuojattavat asiakirjat ovat aina salassa pidettäviä kansainvälisistä tietoturvavelvoitteista annetun lain (588/2004) nojalla. Tietoturvavelvoitteet tulevat Nato-asiakirjojen osalta Suomen ja Naton välisestä turvallisuussopimuksesta (SopS 55 ja 56/2023) sekä EU-asiakirjojen osalta Neuvoston turvallisuussäännöstä (2013/488/EU). Näihin asiakirjoihin ei kohdistu julkisuuslain mukaista salassapidon vahinkoedellytyslausekkeiden mukaista arviointia.

7 luku

Liikenne- ja viestintäministeriö pitää tervetulleena luonnoksen 33 §:n 2 momentissa esitettyä ehdotusta salassa pidettävän tiedon antamisesta virka-aputehtävän suorittamiseksi sekä toimeksiannostaan tai muuten lukuunsa suoritettavaa tehtävää varten, jos se on välttämätöntä tehtävän suorittamiseksi. Erityisesti sähköiseen viestintään tai kyberturvallisuuteen liittyvien häiriöiden selvittäminen tai haitallisten vaikutusten rajoittamiseksi suoritettavat virka-aputehtävät edellyttävät tyypillisesti vaihdettavaksi viranomaisten välillä sellaista tietoa, joka voi olla säännöserusteisesti salassa pidettävää. Asiasta säätäminen

yleislaissa on toivottavaa ja ehkäisee hajautuvan sektorikohtaisen sääntelyn syntymistä.

Liikenne- ja viestintäministeriö pitää tervetulleena luonnoksen 33 §:n 3 momentissa esitettyä ehdotusta tiedon luovuttamisesta, jos se on yksittäistapauksissa välttämätöntä erittäin tärkeän yleisen edun vuoksi. Asiasta säättäminen yleislaissa on toivottavaa ja sen myötä mahdollisesti säästytään sektorikohtaisilta vakavia tilanteita koskevilta poikkeussäännöksiltä. Hieman vastaavanlaista arviointia on tehty edellisellä hallituskaudella HE 243/2022 vp (rauennut) yhteydessä, jossa oli kyse viranomaisten välisestä tiedonvaihdesta poikkeuksellisen vakavissa ja yhteiskunnan kannalta merkityksellisissä kyberturvallisuuspoikkeamissa.

Perustelujen mukaan kyse voisi olla esimerkiksi valtion turvallisuuden ylläpitäminen, vakavien kriisien vaikutusten estäminen tai laajan ympäristövahingon estäminen. Liikenne- ja viestintäministeriö arvioi, että esimerkiksi poikkeuksellisen vakavat kyberturvallisuuspoikkeamat voisivat joissain tilanteissa täyttää tärkeän yleisen edun määritelmän. Koska kyse on poikkeuksellisia tilanteita koskevasta säännöksestä nähdään hyvänä, että kynnys antaa tietoja asettuisi korkealle. Ministeriö kuitenkin katsoo, että ehdotuksen perustelua voisi edelleen täsmentää siltä osin, miten säännös salassa pidettävän tiedon luovuttamisesta suhtautuu muualla erityislaeissa salassa pidettäväksi säädettyyn tietoon. Sinällään on melko selkeästi tulkittavissa ehdotuksen 26 §:n valossa, että tiedon luovuttamista koskeva 33 §:n 3 momentin säännös koskisi myös muualla lainsäädännössä salassa pidettäväksi säädettyä tietoa, mutta asian voisi kirjata selkeämmin myös perusteluihin.

Liikenne- ja viestintäministeriö katsoo, että ehdotus myös mahdollistaisi välttämättömien tietojen luovuttamisen oma-aloitteisesti, koska kyse on nimenomaisesti oikeudesta antaa tietoja. Tulkittavissa olisi, että tällöin arviointi tärkeästä yleisestä edusta ja sen suojaamiseen tarvittavista tiedonsaajista tehtäisiin siinä viranomaisessa, joka antaisi salassa pidettävän tiedon viranomaisen asiakirjasta. Yleisen edun arviointi voi käytännössä olla haastavaa varsinkin nopeasti etenevissä tilanteissa, joita esimerkiksi vakavat kyberturvallisuuspoikkeamat voivat olla. Toisaalta vaihtoehtoiset ratkaisumallit, kuten tiedon luovuttaminen tilanteen arvioimiseksi laventavat soveltamisalaa tarpeettoman laajalle, mitä ei voida nähdä tarkoituksenmukaisena ratkaisuna. Ministeriö tunnistaa siis mahdollisia käytännön haasteita ehdotetussa kirjauksessa, mutta katsoo, että käsillä olevista vaihtoehdoista ehdotettu säännös on todennäköisesti tarkoituksenmukaisin. Tulkinnanvaraisuutta lisää jossain määrin myös yleisen edun määrittely käytännössä, jota olisi hyvä käsitellä laajemmin perusteluissa.

Sinällään on huomionarvoista, että säännös mahdollistaisi yksittäistapauksissa varsin monenlaisen salassa pidettävän tiedon antamisen viranomaisesta. Esimerkiksi sähköiseen viestintään liittyy oikeusturvan toteutumiseen liittyviä salassapitosäännöksiä ja tiedon luovuttamista koskevia rajoituksia. Ministeriö katsoo, että ehdotuksen säätämisyjärjestystä koskevat perustelut kaipaavat tarkempaa analyysiä ehdotuksen perusoikeusvaikutuksista.

Liikenne- ja viestintäministeriö toteaa, että vaikka ehdotetut 33 §:n 2 ja 3 momentit ovat sinänsä kannatettavia, perustuslakivaliokunta ei ole pitänyt hyvin väljiä ja yksilöimättömiä tietojensaantioikeuksia perustuslain kannalta mahdollisina edes silloin, kun ne on sidottu välttämättömyyskriteeriin. Perustuslakivaliokunta on painottanut, että erottelussa tietojen saamisen tai luovuttamisen tarpeellisuuden ja välttämättömyyden välillä on kyse tietosisältöjen laajuuden ohella myös siitä, että salassapitosäännösten edelle menevässä tietojensaantioikeudessa on viime kädessä kysymys siitä, että tietoihin oikeutettu viranomainen omine tarpeineen syrjäyttää ne perusteet ja intressit, joita tiedot omaavaan viranomaiseen kohdistuvan salassapidon avulla suojataan. Mitä yleisluonteisempi tietojensaantiin oikeuttava sääntely on, sitä suurempi on vaara, että tällaiset intressit voivat syrjäytyä hyvin automaattisesti (PeVL 48/2018 vp, s. 4-5). Liikenne- ja viestintäministeriö toteaa, että säätämisyjärjestyksen vuoksi väljiä ja yksilöimätöntä tiedonsaantioikeuden määrittelyä tulisi välttää. Oikeusministeriön arvioitavaksi jää, kuinka yksilöidysti tiedonsaantioikeudesta tulisi esittää säädettäväksi edellä kuvattu huomioiden.

Kansainvälisten tiedonluovutusten osalta ministeriö kiinnittää vielä huomiota myös ehdotettuun 37 §:ään. Tältä osin olisi toivottavaa, että mietinnössä olisi huomioitu myös EU-tason sääntelystä datanhallinta-asetus (EU) 2022/868 sekä datasäädös (EU) 2023/2854, joissa molemmissa on myös sääntelyä paitsi muun datan kuin henkilötietojen luovutuksista EU- ja ETA-alueen ulkopuolelle, sekä avoimuusvelvoitteita.

8 luku

-

Muut mahdolliset huomionne?

Liikenne- ja viestintäministeriö nostaa lisäksi esiin sen, että valtiovarainministeriön johdolla on parhaillaan käynnissä arvokkaita tietoaaineistoja koskevaa lainsäädäntöä valmisteleva työryhmä, joka voisi arvioida laajemmin implementoinnin yhteyttä julkisuuslakia koskevaan uudistustyöhön, ottaen huomioon, että avoimen datan direktiivi nojaa kansalliseen asiakirjojen rajoituksia ja saatavuutta koskevaan sääntelyyn. Asialla on yhteyttä myös kysymyksiin mm. tietoaaineistojen maksuttomuudesta, jonka osalta vaatimus tulee

jo ao. direktiivistä. Maksuttomuuden vaikutuksia muutoin arvioitiin jo aikaisemmin VM:n työryhmässä.

Lisäksi datasäädöksessä on sääntelyä mm. yksityisen sektorin toimijoihin kohdistuvista velvollisuuksista asettaa dataa tietyin edellytyksin pyynnöstä julkisen sektorin elimen saataville. Myöskään tästä ei mietinnössä mainita mitään, vaikka aiheella on yhteyttä myös asiakirja- ja julkisuuslainsäädäntöön.

Olli-Pekka Rantala
Osastopäällikkö, ylijohaja

Mikko Nygård
Talous- ja hallintojohtaja

Tiedoksi LVM tieto- ja turvallisuusosasto
LVM palveluosasto
LVM verkko-osasto